

[Glønborg]

Det er vort håb, at denne redegørelse sammen med regeringens redegørelse og hele denne debat i øvrigt kan munde ud i, at vi i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor denne sag rettelig hører hjemme, kan afslutte den aktuelle sag i bred enighed, og at vi også, hvis det skønnes nødvendigt, kan opnå bred enighed om at foretage de fornødne justeringer af retningslinjerne for den militære efterretningstjenestes virksomhed.

Der er utvivlsomt et bredt flertal her i Folketinget for den opfattelse, at militær efterretningsevne er både nødvendig og legitim. Nødvendigheden og legitimiteten blev som bekendt også anerkendt sidste år på Stockholmkonferencen om tillidsskabende foranstaltninger. Det er imidlertid vort håb og vort stærke ønske, at den fortsatte CSCE-proces vil resultere i en mindre spændingsskabende adfærd på såvel det politiske som det militære og efterretningsmæssige område. Sker det, kan vi forhåbentlig undgå fremtidige episoder, som kan belaste forholdet mellem f.eks. Danmark og landene i Warszawapagten.

Indtil da må vi beklageligvis leve med risikoen for, at sådanne episoder kan opstå. De er heldigvis sjældne i forholdet mellem Danmark og medlemmerne af Warszawapagten.

Kristeligt Folkeparti anfægter naturligvis ikke hr. Pelle Voigts ret til at stille spørgsmålet den 28. oktober, men det havde været bedre for samarbejds klimaet i Folketinget, hvis han havde ladet være.

Forespørgslen i dag er heller ikke til gavn for nogen, ikke engang for dem, der på forskellig vis har givet anledning til forespørgslen. Den gavner hverken hr. Pelle Voigt, Socialdemokratiet, udenrigsministeren, Polen eller de to uheldige turister.

Kristeligt Folkeparti kan ikke gå ind for hr. Ole Espersens forslag om motiveret dagsorden. Men vi er enige i, at Tinget bør slutte debatten – jo før, jo bedre. Lad os så glemme hele sagen hurtigst muligt, det vil gavne dansk demokrati.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet er enig med dem, der mener, at Folketinget kunne anvende sin tid betydelig bedre end til at diskutere, om hr. Pelle Voigt er polsk spion.

Til ethvert forsvar i ethvert land vil der helt naturligt være knyttet et efterretningsvæsen.

Lige så naturligt er det, at de opgaver, efterretningsvæsenet får pålagt, og som man forventer at det skal udføre, foregår i hemmelighed. Hvis man daglig kunne læse i aviserne om de opgaver, som også det danske efterretningsvæsen udfører, og om, hvad man finder ud af, var sådan et efterretningsvæsen værdiløst.

Naturligvis skal hr. Pelle Voigt ligesom alle andre medlemmer af Folketinget have lov til at stille de spørgsmål, han nu engang har lyst til. Vi finder heller ikke det spørgsmål, hr. Pelle Voigt stillede, forkert. Det mener vi, bl.a. fordi det parti, hr. Pelle Voigt tilhører, SF, aldrig har lagt skjul på, at dansk forsvar, dansk medlemskab af NATO osv. – for at sige det mildt – er man ikke videre begejstret for. Derfor er hr. Pelle Voigt og alle andre naturligvis i deres fulde demokratiske ret til at stille den slags spørgsmål.

Men jeg må også sige, at det forbavser mig overordentlig meget, at et medlem af SF – som i hvert fald set med mine øjne er at betegne som et revolutionært parti, som arbejder ihærdigt på at omstyrte det eksisterende samfund, om-danne det til et socialistisk Danmark, hvor der vil blive vendt totalt op og ned på de forhold, vi kender i dag – er så sart, at han ikke kan tåle at høre udenrigsministeren svare på de spørgsmål, han stiller. På samme måde som hr. Pelle Voigt har ret til at stille spørgsmål, er ministeren naturligvis i sin gode ret til at svare hr. Pelle Voigt, som han nu engang mener at sagen er. Jeg mener ikke, at udenrigsministeren sagde noget forkert under spørgetiden i sin besvarelse af hr. Pelle Voigts spørgsmål.

Som jeg sagde i den korte bemærkning før, er det sådan, at der såvel i befolkningen som her i Folketinget findes et stort flertal, som er tilhængere af dansk medlemskab af NATO og af det forsvar, vi har. Ved at sætte spørgsmålstegn ved det gang på gang og ved at stille det spørgsmål, hr. Pelle Voigt har stillet, skader man danske interesser, det, som flertallet mener er danske interesser. Derfor er udenrigsministerens udtalelse om, at hr. Pelle Voigt går andres ærinde, korrekt, set med vores øjne. Hr. Pelle Voigt er i sin gode ret til at stille spørgsmålet, men det forbavser mig, at hr. Pelle Voigt er så sart, og at andre føler sig tilskyndet til at rejse en sådan debat. Det giver måske lidt af forklaringen på, hvorfor mange efterhånden mener, at de bløde mænd er ved at være yt.